

Høringssvar fra Skolebestyrelsen ved Auning Skole, vedr. ressourcemodeller på specialundervisningsområdet.

Som udgangspunkt har vi den holdning, at var der flere økonomiske midler til det almene område, ville det have en afsmittende virkning på segregeringsgraden. Men det kræver vilje til en investering at lave en "turn around" på andelen af børn i specialtilbud.

Ressourcemodeller er ikke bedre – end den økonomiske ramme der gives som udgangspunkt, og det er problematisk at vi i Norddjurs har modeller hvor det er det almene der er "tilbage" når andet er betalt, det burde være omvendt. At der er råd til en god almen med mulighed for høj kvalitet i det almene. På den måde bliver det forebyggende arbejde muligt og der vil være brug for færre ressourcer til de specielle tilbud. Se vores svar om kvalitetsstandarder.

Vi er fortalere for en høj grad af decentrale løsninger for børn med specialundervisningsbehov, så der kan arbejdes med løsninger, der kan beholde barnet tæt på almen og tæt på det nærområde, barnet bor i. Vi er fortalere for fagligt dygtigt personale, så der bør arbejdes med kontinuerlig efter-videreuddannelse af almen personale, så den pædagogiske dømmekraft styrkes, og de ikke føler afmagt i opgaven.

Dog mener vi, at børn med vidtgående specialundervisningsbehov bør være i et tilbud med et særligt specialiseret personale, hvorfor vi er fortalere for en Djurslandskole med specialister.

For at minimere den økonomiske usikkerhed på skolerne foreslår vi, at der vælges en model, hvor Djurslandskolen får sin egen økonomi med en grundtildeling, uanset antallet af elever. På den måde bliver den vidtgående specialundervisning mere økonomisk styrbar, og den vidtgående specialundervisning sidestilles med den servicetilpasning, som almenområdet også er nødsaget til, når der ikke er penge nok. Det betyder, at den vidtgående specialundervisning vil være kvalitetsmæssig variabel, men at den faglige ekspertise på området bibeholdes og kan sættes klogt i spil andre steder i organisationen (Co-teaching, vejledning a.la specialvejledning mm), hvis der er overskud af ressourcer.

At pege specifikt på en af de opridsede modeller giver udfordringer i forhold til, at vi ikke helt kan gennemskue de bagvedliggende tildelingstanker. Der mangler gennemsigtighed i rammerne.

Dog mener vi, at en af de modeller, der trækker den vidtgående specialundervisning (Djurslandskolen og nogle eksterne) ud af til skolernes decentrale økonomi, er at foretrække, for os dog med den forudsætning, at det er en "uvildig" vurdering, eks PPR der træffer beslutning om, hvornår det ikke længere er muligt decentralt at løse den specialpædagogiske opgave, og AT økonomien til vidtgående specialundervisning bør fastlåses, så det er en forudsigelig økonomisk ramme for både Djurslandskolen og for almenområdet, og at det derfor vil være nødvendigt at drøfte serviceniveau ind i den opgave. Ikke alle år vil samme serviceniveau kunne tilbydes. Så vi foreslår model 3 med den tilpasning, at Djurslandskolen får en fast tildeling hvert år.

Vi er fortalere for modeller, der har lang levetid og med en implementering med rimelige varsler (få måneder er ikke rimeligt)

Vi er fortalere for, at der kommer gennemsigtighed i forhold til de kommunale muligheder der er, når man har et barn i udfordring, så det ikke er tilfældigheder i forhold til bopæl, der afgør de gode valg. Vi er fortalere for en oplyst og faglig vurdering om, hvad der er dem mindst indgribende indsats for et barn.

På bestyrelsens vegne

Morten Kirkegaard-Jensen

Bestyrelsesformand

Auning Skole